

HLAVA II

RYBNÍKÁŘSTVÍ, RYBÁŘSKÝ REVÍR, CHRÁNĚNÁ RYBÍ OBLAST A VÝKON RYBÁŘSKÉHO PRÁVA

§ 3

Rybníkářství

(1) K rybníkářství je oprávněn vlastník rybníka nebo vlastník zvláštního rybochovného zařízení, popřípadě jejich nájemce na základě písemně uzavřené nájemné smlouvy s vlastníkem za účelem rybníkářství (dále jen „rybníkář“).

(2) V rybníkářství se lov provádí hromadně účinnou metodou lovu nebo na udici. Lov na udici může provádět rybníkář, popřípadě jím pověřené osoby.

(3) Rybníkářství může být omezeno, jen stanoví-li tak zvláštní právní předpis.⁵⁾

(4) Rybníkář je povinen vést evidenci o hospodaření, o dosaženém hospodářském výsledku v rybníkářství, o lovu ryb na udici a předkládat ji příslušnému orgánu státní správy rybníkářství podle § 19 až 24 (dále jen „příslušný rybářský orgán“) nejpozději do 30. dubna následujícího kalendářního roku.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví podrobnosti o

- a) hromadně účinných metodách lovu ryb a vodních organizmů,
- b) vedení evidence o hospodaření, o dosaženém hospodářském výsledku v rybníkářství a o lovu ryb na udici.

⁵⁾ Například zákon č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

K odst. 1

Jak již bylo uvedeno v úvodu, rybníkářství je jednou ze dvou činností (tou druhou je výkon rybářského práva v rybářských revírech), které společně nazýváme rybářstvím. Samo rybníkářství je definováno zákonem jako chov a lov ryb, popřípadě vodních organizmů v rybníce nebo ve zvláštním rybochovném zařízení, uskutečňovaný k zajištění produkce ryb a rybiho masa, popřípadě produkce vodních organizmů nebo produkce rybí násady pro rybníky anebo zarybnování rybářských revírů. Zákon rovněž podává definici rybníka (viz výše) a zvláštního rybochovného zařízení, jímž rozumí demonstrativně sádky, rybí líhně, příkopové rybníčky, jiné vodní nádrže nebo chovná zařízení.

K rybníkářství je oprávněn vlastník rybníka nebo zmíněného zvláštního rybochovného zařízení. Stejně postavení má i jejich nájemce, pokud má s pronajímatelem (zákon z neznámých důvodů výslovně uvádí s vlastníkem, i když jako pronajímatel může připadat legálně v úvahu i jiný subjekt) uzavřenou písemnou nájemní smlouvu, v níž je jako účel nájmu uvedeno rybníkářství.

K odst. 2

Z hlediska právní regulace rybníkářství je nejpodstatnější stanovení povolených způsobů lovu.

Lov ryb i vodních organizmů [vodním organizmem je vodní živočich nebo i vodní rostlina, které jsou zdrojem potravy ryb anebo jsou přirozenou součástí vodního prostředí – viz § 2 písm. h)] je povolen hromadně účinnou metodou lovu nebo na udici.

Hromadně účinnou metodou lovu je lov ryb do sítí vlečných, tažných, vrhacích, stavěcích, vodorovných nebo lapacích nebo pomocí drobného rybářského náčiní se sítovým výpletem, rovněž lov prováděný prostřednictvím manipulace s vodou za účelem shromáždění rybí obsádky do míst, kde je lovena, například do loviště (srozumitelně řečeno vypouštění rybníka). Též lov pomocí různě konstruovaného technického zařízení, které může být na stanovišti umístěno po dobu stanovenou rybníkářem. Za lov do stálého lovišního zařízení se považuje lov do zařízení pevně spojeného s terénem, např. do loviště pod hrází rybníka (§ 1 vyhlášky č. 197/2004 Sb.).

Vzhledem k tomu, že lov na udici je výslovně povolen rybníkáři a popřípadě jím pověřeným osobám, znamená to, že hromadně účinnou metodou lovu nesmí lovit nikdo jiný než rybníkář (a nikoliv jím pověřená osoba). Z uvedeného ovšem vyplývá (formálně) závěr, že na chovných rybnících nemůže kromě rybníkáře nikdo jiný lovit plankton třeba jako potravu pro akvarijní rybky (jestliže prováděcí vyhláška k zákonu o rybářství toto umožňuje se souhlasem rybníkáře, pak jde zřetelně nad rámec zákona, aniž by k tomu byla zmocněna).

Výslovně zakázané způsoby lovu jsou taxativně uvedeny v § 13 odst. 2 zák. o rybářství. Výjimky z těchto zákazů může povolit příslušný rybářský orgán – viz § 13 a komentář k němu.

K odst. 3

Rybníkářství může být omezeno jen tehdy, stanoví-li tak zvláštní právní předpis. Poznámka pod čarou, která sice není součástí zákonného textu, odkazuje příkladmo na zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (např. zákaz výkonu rybářského práva v národních přírodních rezervacích aj.). Speciální norma, již je v tomto případě § 15 odst. 6 písm. a) vodního zákona umožňuje rybníkáři omezit pohyb ryb (což by jinak mohlo být posuzováno jako týrání zvířat) tím, že jinak daný zákaz vytvářet vodními díly bariéru pohybu ryb a vodních živočichů v obou směrech vodního toku neplatí, jde-li o rybníky nebo vodní nádrže pro chov ryb.

K odst. 4

Rybníkář je povinen vést evidenci o hospodaření, spočívající ve vedení údajů o hospodaření a dosaženém hospodářském výsledku při použití hromadně účinných metod lovu a při lovu ryb na udici. Příloha č. 1 vyhlášky obsahuje povinné údaje [implementace nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 762/2008 ze dne 9. 7. 2008, nařízení Rady (ES) č. 1100/2007 ze dne 18. 9. 2007] a ustanovení § 2 vyhlášky rozsah a podmínky hlášení těchto údajů příslušnému rybářskému orgánu. Zákonem je stanovena lhůta k předložení požadované evidence do 30. dubna následujícího kalendářního roku. Za nesplnění uvedených povinností může správní orgán uložit pokutu do výše 50 000 Kč (§ 31 odst. 2, odst. 6 zák. o rybářství). Dále viz také § 11 zák. o rybářství a komentář (tabulka) k němu.

K rybníkářskému hospodaření jednoho z vlastníků pozemků tvořících dno rybníka viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 10. 2012, sp. zn. 22 Cdo 3172/2010, dále také rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 14. 12. 2006, sp. zn. 33 Odo 1408/2004.

Související ustanovení:

§ 2 písm. h) – vymezení pojmů, § 11 – hospodaření v rybářském revíru, § 13 odst. 2 – povolené a zakázané způsoby lovu, § 31 odst. 2, 6 – přestupky právnických a podnikajících fyzických osob

Související předpisy:

zák. o ochraně přírody a krajiny, – vodní zákon, – vyhláška č. 197/2004 Sb.

Judikatura:

- rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 14. 12. 2006, sp. zn. 33 Odo 1408/2004
- rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 10. 2012, sp. zn. 22 Cdo 3172/2010

§ 4 Rybářský revír

(1) Rybářský revír vyhláší na vodním toku,⁶⁾ na rybníce nebo na uzavřené vodě svým rozhodnutím příslušný rybářský orgán; ten je oprávněn vyhlásit rybářský revír pouze v obvodu své územní působnosti. V případě pochybnosti, zda se jedná o uzavřenou vodu, rozhodne příslušný rybářský orgán.

(2) Při vyhlášení rybářského revíru vychází příslušný rybářský orgán z podmínek pro chov a podporu života ryb.

(3) Rybářský revír se vyhláší

- a) na žádost vlastníka rybníka,
- b) na žádost vlastníka pozemku, na němž se nachází uzavřená voda; je-li vlastníků nebo spoluvlastníků těchto nemovitostí více, vyhlásí příslušný rybářský orgán rybářský revír na základě žádosti všech vlastníků nebo všech spoluvlastníků nebo osoby pověřené všemi vlastníky nebo všemi spoluvlastníky k podání žádosti o vyhlášení rybářského revíru nebo na základě žádosti nájemce uvedených nemovitostí, prokáže-li žadatel, že písemně uzavřel nájemní vztah za účelem výkonu rybářského práva k uvedeným nemovitostem s vlastníkem nebo všemi vlastníky anebo všemi spoluvlastníky uvedených nemovitostí,
- c) z vlastního podnětu příslušného rybářského orgánu na vodním toku nebo na uzavřené vodě nalézající se na pozemku vlastníků nebo spoluvlastníků uvedených pod písmenem b) v případě, že se vlastníci nebo spoluvlastníci nedohodli na podání žádosti o vyhlášení rybářského revíru ani do 30 dnů od doručení výzvy příslušného rybářského orgánu k uzavření takové dohody; touto výzvou není zahájeno správní řízení.

(4) Ministerstvo zemědělství (dále jen „ministerstvo“) na požádání příslušného rybářského orgánu přidělí vyhlášanému rybářskému revíru číslo rybářského revíru.

(5) V rozhodnutí o vyhlášení rybářského revíru se kromě obecných náležitostí podle správního řádu uvede i název rybářského revíru, číslo rybářského revíru, výměra vodní plochy a umístění rybářského revíru, zda se jedná o revír pstruhový nebo mimopstruhový. V rozhodnutí o vyhlášení rybářského revíru na vodním toku se uvede i číslo hydrologického pořadí a údaj o říčních kilometrech odvozený ze základní mapy České republiky v měřítku 1:50 000. V rozhodnutí o vyhlášení rybářského revíru, popřípadě v rozhodnutí o vyhlášení chráněné rybí oblasti se vymezí hranice příslušného rybářského revíru nebo chráněné rybí oblasti a současně stanoví povinnost osobě, které byl výkon rybářského práva povolen podle § 9 (dále jen „uživatel rybářského revíru“), vyznačit v přírodě tyto hranice a způsob jejich vyznačení.

(6) Příslušný rybářský orgán může změnit rozhodnutí o vyhlášení rybářského revíru, změní-li se podmínky rozhodné pro vyhlášení příslušného rybářského revíru

nebo dojde-li ke změně podmínek rozhodných pro chov a podporu života ryb v příslušném rybářském revíru. Změna rozhodnutí může být provedena z vlastního podnětu příslušného rybářského orgánu nebo na žádost uživatele příslušného rybářského revíru nebo vlastního rybníka nebo pozemku, na kterém se nachází uzavřená voda. Pro vyhlášení případných změn rozhodnutí o vyhlášení rybářského revíru nebo rozhodnutí o zrušení rybářského revíru platí ustanovení odstavců 1 až 3.

(7) Příslušný rybářský orgán rozhodne o zrušení rybářského revíru

- a) z vlastního podnětu,
 1. poklesne-li výměra souvislé vodní plochy v rybářském revíru pod 500 m², nebo
 2. zaniknou-li podmínky pro chov anebo podmínky podporující život ryb v rybářském revíru,
- b) na základě žádosti osob uvedených v odstavci 3 písm. a) nebo b).

(8) Rozhodnutí o vyhlášení rybářského revíru podle odstavce 3 písm. c), rozhodnutí o změně rozhodnutí o vyhlášení rybářského revíru a rozhodnutí o zrušení rybářského revíru se doručuje veřejnou vyhláškou tak, že příslušný rybářský orgán zajistí vyvěšení rozhodnutí po dobu 30 dnů na úřední desce krajského úřadu kraje, ve kterém se rybářský revír nachází; nachází-li se rybářský revír na území více krajů, vyvěšuje se rozhodnutí na úředních deskách všech krajských úřadů krajů, ve kterých se rybářský revír nachází. Je-li rozhodnutí vyvěšeno na úředních deskách více krajských úřadů, je dnem doručení poslední den této lhůty u rozhodnutí vyvěšeného nejpозději.

(9) Stejnopis rozhodnutí o vyhlášení rybářského revíru nebo rozhodnutí o změně rozhodnutí o vyhlášení rybářského revíru anebo rozhodnutí o zrušení rybářského revíru vydaného podle odstavců 1, 6 nebo 7 zašle příslušný rybářský orgán do 15 dnů ode dne nabytí jeho právní moci ministerstvu.

(10) Podnájem rybářského revíru je zakázán. Za podnájem rybářského revíru se nepovažuje pověření nižší organizační složky uživatele rybářského revíru výkonem některých činností souvisejících s výkonem rybářského práva touto osobou.

(11) Podrobnosti stanovení rybářského revíru, vymezení hranic rybářského revíru nebo chráněné rybí oblasti a způsob jejich vyznačení v přírodě stanoví prováděcí právní předpis.

⁹⁾ § 43 zákona č. 254/2001 Sb.

K odst. 1

Zákon o rybářství podává v § 2 písm. e) definici rybářského revíru. Splňuje-li takový vodní útvar požadované podmínky, stává se rybářským revírem rozhodnutím příslušného rybářského orgánu. Revír tedy může být vyhlášen jak na vodním toku, tak i na rybníce nebo na uzavřené vodě.

Vodním tokem jsou podle § 43 vodního zákona povrchové vody tekoucí vlastním spádem v korytě trvale nebo po převažující část roku, a to včetně vod v nich uštěle vzdutých (tedy průtočné rybníky, přehrady apod.). Jejich součástí jsou i vody ve slepých ramenech a v úsecích přechodně tekoucích přírozenými dutinami pod zemským povrchem nebo zakrytými úseky (náhony, kanály apod.). Při pochybnostech o tom, jestli jde o vodní tok, rozhodne vodoprávní úřad. Ten může též rozhodnout i o tom, že vodním tokem jsou i jiné vody, než jak jsou výše definovány. Součástí vodního toku je tedy i jeho koryto, resp. říční pozemek, po němž vody ve vodním toku odtékají. Zatímco koryto řeky či potoka je

způsobilým předmětem vlastnického práva, pak tekoucí voda (*aqua profluens*) nikoliv. Definice vodního toku, kterou disponuje vodní zákon, je tedy komplikovaná v tom, že má složenou povahu. Skládá se z vodního proudu jakožto věci k vlastnictví nezpůsobilé a z pozemku, tvořícího koryto toku, který ale je předmětem k vlastnictví způsobilým. Mluvíme-li tedy o vodním toku, máme na mysli zčásti věc nemovitou (pozemky tvořící koryto toku), zčásti pak věc, která není ani movitá, ani nemovitá (protékající proud vody).

Vodní toky byly podle čl. 10 Ústavy z roku 1960 prohlášeny národním majetkem. To je třeba chápat tak, že došlo k zestátnění těch pozemků, které tvoří koryta toků; drobné vodoteče byly zestátněny teprve s účinností vodního zákona k 1. 4. 1975. Vodní tok byl v ustanovení § 31 odst. 1 vodního zákona (což bylo významné pro konkretizaci čl. 10 Ústavy) charakterizován tak, že jeho součástí byly i nádrže na těchto tocích, včetně jejich koryt. Nádrže jsou tvořeny zatopenými pozemky, hrázemi a příslušenstvím. Přijetím nové Ústavy v roce 1992 důsledky uvedené nacionalizace nezankly, i když se současná ústava o vlastnictví zmíněných vod již nezmiňuje. Zestátněné pozemky nebyly dosud obecnou právní úpravou vráceny původním vlastníkům. Současný stav se tedy vykládá tak, že zmíněné vodní toky (miněno koryta toků) jsou nadále vlastnictvím státu, protože k jejich odstátnění nedošlo (pokud ovšem nedošlo k jejich vydání v rámci restitucí, pokud stát některé z nich nepřevedl jinak, třeba v rámci privatizace, nedošlo k vydržení vlastnictví ve prospěch jiného subjektu apod.). V podrobnostech lze odkázat na judikaturu Ústavního soudu (náález ÚS ze dne 18. 5. 2000, sp. zn. III. ÚS 307/99, usnesení ÚS ze dne 29. 3. 2012, sp. zn. II. ÚS 1031/12) a Nejvyššího soudu (usnesení NS ze dne 5. 11. 2007, sp. zn. 22 Cdo 2903/2006).

Tento právní režim se ale nevztahuje na dna tzv. nebeských rybníků nebo dna jiných nádrží mimo vodní tok. Zde je třeba rozlišovat ty rybníky, které jsou součástí vodních toků, a ty, které jeho součástí nejsou, protože leží mimo něj.

Rybníkem (pro účely zákona o rybářství) je vodní dílo tvořené hrázi, nádrží a technickými zařízeními, která mj. umožňují regulovat vodní hladinu, rybník vypouštět a slovit [viz § 2 písm. c) zák. o rybářství a komentář k němu].

Uzavřenou vodou [§ 2 písm. g) zák. o rybářství] je vodní útvar povrchových vod, který není volně spojen s přítokem nebo odtokem. Zákon jako příklad uvádí, že jde zejména o mrtvé nebo odstavené rameno vodního toku, o propadlinu, zatopenou umělou prohlubeň, zbytkové jámy po těžbě. Při rozhodování o vyhlášení rybářského revíru je posouzení otázky uzavřenosti vody výlučně v kompetenci rybářského orgánu; nejde o otázku, která by měla být řešena ve vodoprávním řízení v režimu vodního zákona (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2007, sp. zn. 1 As 11/2006-82, také rozsudek téhož soudu ze dne 21. 6. 2018 sp. zn. 1 As 38/2018).

Vytváření rybářských revírů nesleduje soukromoprávní majetkové vztahy ke korytům vodních toků (a už vůbec ne k povrchové tekoucí vodě, která nemůže být v tomto smyslu předmětem vlastnictví a není ani součástí, ani příslušenstvím pozemku, na němž se vyskytuje – viz § 3 odst. 1 vodního zákona), ale veřejný zájem na utvoření vodního celku, který umožňuje řádný výkon rybářského práva, zejména plánovitý chov a lov ryb.

K užívání povrchových vod je třeba povolení, které vydává příslušný vodoprávní úřad. Povolení je třeba, jde-li o povrchové vody a nejde-li při tom o obecné nakládání s nimi, k jejich vzdouvání, popřípadě akumulaci a také k užívání těchto vod pro chov ryb, popřípadě jiných vodních živočichů, za účelem podnikání. Toto povolení se vydává na časově omezenou dobu a stanoví se v něm účel, rozsah, povinnosti a popřípadě podmínky, za kterých se vydává.

Vodoprávní úřad má také pravomoc u vodárenských nebo jiných vodních nádrží nebo na úsecích vodních toků uložit jejich vlastníkově, správci vodního toku a uživateli rybářského revíru způsob rybářského obhospodařování. Výslovně je zákonem zakázáno vypouštět ryby a ostatní vodní živočichy nepůvodních, geneticky nevhodných a neprověřených populací přirozených druhů do vodních toků a vodních nádrží bez souhlasu příslušného vodoprávního úřadu (§ 35 odst. 2, odst. 3 vodního zákona).

Vodními díly jsou stavby, které slouží ke vzdouvání a zadržování vod, umělému usměrňování odtokového režimu povrchových vod, k ochraně a užívání vod, k nakládání s vodami, ochraně před škodlivými účinky vod, k úpravě vodních poměrů nebo k jiným účelům sledovaným tímto zákonem, a to zejména přehrady, vodní nádrže, hráze, jezy a zdřže [§ 55 odst. 1 písm. a) vodního zákona]. Vlastník vodního díla je povinen dodržovat manipulační řád, provozní řád, zabezpečení a komplexní manipulační řád (§ 59 odst. 1 vodního zákona, vyhl. č. 216/2011 Sb., o náležitostech manipulačních řádů a provozních řádů vodních děl).

K odst. 2 a 3

Příslušným k vyhlášení rybářského revíru je krajský úřad pro revír nacházející se v obvodu jeho působnosti, nebo ministerstvo v případě, že se revír nachází na území více krajů, v hraničních vodách, na území národních parků a vojenských újezdů, nebo v případě potřeby státních podniků na jimi spravovaném území.

Rybářský orgán vyhlásí revír na žádost vlastníka rybníka [srov. výklad o vlastnictví či spoluvlastnictví rybníka v komentáři k § 2 písm. c)] nebo na žádost vlastníka či vlastníků pozemku pod uzavřenou vodou. Může vyhlásit revír i *ex officio*, tedy z úřední moci, a to na vodním toku nebo i na uzavřené vodě (zde pro případ, že se nedohodne více vlastníků pozemků zatopených uzavřenou vodou).

K odst. 4 a 5

Revír vyhlásí rybářský orgán po provedeném správním řízení rozhodnutím. V něm také uvede číslo (číslo revíru přiděluje ministerstvo, které by také mělo vést úplnou evidenci rybářských revírů) a název revíru, jeho výměru, polohopis a hranice a zároveň uloží povinnost uživateli revíru tyto hranice v přírodě vyznačit. Určí též způsob tohoto vyznačení. Dále stanoví, zda se jedná o pstruhový nebo mimopstruhový revír (ustanovení § 35 odst. 1 vodního zákona užívá termínů vody lososové a kaprové). Revír se označuje tabulkou s pojmenováním revíru, jeho číslem a údajem o druhu revíru (pstruhový nebo mimopstruhový). Musí obsahovat i označení uživatele revíru. Na vodním toku se umístí toto označení na obou koncích tohoto revíru, a to na obou březích.

Pstruhový rybářský revír vyhlásí příslušný rybářský orgán tam, kde jsou předpoklady pro výskyt lososovitých ryb; tam, kde tato podmínka splněna není, vyhlásí revír jako mimopstruhový (§ 3 odst. 1 vyhlášky). Hranice rybářského revíru (chráněné rybí oblasti) musí být určeny tak, aby byly v terénu zřetelné, tedy napříč vodním tokem, a současně u staveb (např. jezů), technických zařízení (např. malých vodních elektráren), přírodních útvarů nebo jiných objektů (§ 3 odst. 2 vyhlášky). Způsob a formu označení rybářského revíru (popřípadě chráněné rybí oblasti) v přírodě podrobně upravuje § 3 odst. 3 vyhlášky.

K odst. 6

Rozhodnutí o vyhlášení revíru lze změnit opět rozhodnutím příslušného rybářského orgánu, a to buď na návrh oprávněných osob, nebo z vlastního podnětu. Zákon jako důvod

pro změnu považuje pouze změnu podmínek rozhodných pro vyhlášení revíru nebo změnu podmínek rozhodných pro chov a podporu života ryb v daném revíru, tedy rozhodně nikoliv třeba pouhou změnu zarybnovacího plánu, která není zákonem požadovanou změnou podmínek pro chov a podporu života ryb.

K odst. 7 a 8

Zrušit rybářský revír může rybářský orgán opět rozhodnutím, a to z vlastního podnětu, když dojde k takové změně poměrů, že již nejsou nadále splněny podmínky pro vyhlášení revíru (jak je definován – viz výše), nebo na základě žádosti osob, které jsou k tomu oprávněny, tedy týchž, které mohou žádat vyhlášení revíru. Důvody ke zrušení revíru jsou zákonem stanoveny taxativně a nelze je rozšiřovat; tudíž ani zde není takovým důvodem například změna zarybnovacího plánu, vynětí či zrušení části revíru apod. Pro zrušení revíru je jedním ze zákonných důvodů úplný zánik podmínek pro chov nebo podporu života ryb.

Rozhodnutí o vyhlášení revíru (v případě rozhodnutí z úřední moci), dále rozhodnutí o změně či zrušení revíru se doručují veřejnou vyhláškou vyvěšenou po dobu 30 dnů na úřední desce příslušného krajského úřadu.

K odst. 10

Zákon velmi zmatečným způsobem zakazuje podnájem rybářského revíru (rybářský revír není věcí, nemůže být předmětem občanskoprávních vztahů, tedy ani nájmu nebo podnájmu). Zákonodárce chtěl vyjádřit, že na revíru nesmí hospodařit a užívat jej nikdo jiný než ten, kdo byl označen rozhodnutím jako jeho uživatel. Pripouští však, aby takový uživatel (jde-li o právnickou osobu) pověřil svoji nižší organizační složku výkonem některých činností souvisejících s výkonem rybářského práva (zarybnování, péče o revír atd.).

Související ustanovení:

§ 2 písm. c), e), g) – vymezení pojmů

Související předpisy:

vodní zákon, – vyhláška č. 197/2004 Sb., – vyhláška č. 216/2011 Sb., o náležitostech manipulačních řádů a provozních řádů vodních děl

Judikatura:

- náleží Ústavního soudu ze dne 18. 5. 2000, sp. zn. III. ÚS 307/99
- rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2007, sp. zn. 1 As 11/2006-82
- usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5. 11. 2007, sp. zn. 22 Cdo 2903/2006
- usnesení Ústavního ze dne 29. 3. 2012, sp. zn. II. ÚS 1031/12

§ 5

Chráněná rybí oblast

(1) Příslušný rybářský orgán po projednání s uživatelem rybářského revíru může svým rozhodnutím vyhlásit část příslušného rybářského revíru, popřípadě celý rybářský revír za chráněnou rybí oblast, přičemž v rozhodnutí stanoví, které ryby nebo vodní organizmy mají být předmětem ochrany; dále stanoví zdroje a způsob vysazování těchto ryb, popřípadě vodních organizmů a podmínky pro jejich chov a lov v příslušném rybářském revíru.

(2) V chráněné rybí oblasti může být omezen nebo zakázán lov ryb nebo vodních organismů.

(3) Podrobnosti o vyhlásování, změně a rušení chráněných rybích oblastí a podrobnosti týkající se předmětu ochrany, zdroje, způsobu a místa vysazování ryb a vodních organismů podle odstavce 1 stanoví prováděcí právní předpis.

K § 5

Definici chráněné rybí oblasti se pokouší podat § 2 písm. k).

Příslušný rybářský orgán může také po projednání s uživatelem rybářského revíru rozhodnout o tom, že revír nebo jeho část vyhlásí za chráněnou rybí oblast. Ta musí být v přírodě označena stejně, jako je tomu u rybářského revíru. V rozhodnutí o vyhlášení chráněné rybí oblasti stanoví, které ryby nebo vodní organizmy jsou předmětem chovu nebo ochrany. Proto také určí zdroje a způsob vysazování těchto ryb či vodních organismů, podmínky pro jejich chov a lov, tedy např. maximální i minimální počty vysazovaných druhů, termíny vysazování, chovné cykly, věkové kategorie. K dosažení sledovaného účelu také může být lov ryb a vodních organismů omezen, nebo dokonce zakázán.

Účelem vyhlášení chráněné rybí oblasti je se zřetelem na vhodné ekologické podmínky pro ryby a vodní organizmy umožnit je chovat nebo chránit. Lze ji vyhlásit na celém, ale také i jen na části rybářského revíru. S ohledem na sledovaný účel musí rozhodnutí příslušného rybářského orgánu, jímž je krajský úřad [§ 21 odst. 2 písm. d)], Ministerstvo zemědělství [§ 22 odst. 3 písm. d)], Ministerstvo životního prostředí, pokud se nachází na území národního parku [§ 23 odst. 1 písm. e)], nebo Ministerstvo obrany ČR, jde-li o revír na území vojenského újezdu [§ 24 odst. 3 písm. d)], obsahovat i maximální a minimální počty vysazovaných druhů ryb (dikce počty vysazovaných druhů nepochybně má znamenat počty vysazovaných ryb jednotlivých druhů), jejich věkové kategorie, termíny vysazování a chovné cykly jednotlivých druhů ryb a vodních organismů [§ 4 odst. 2 vyhlášky].

Pro vyhlásování, změnu a rušení chráněné rybí oblasti platí podle § 4 odst. 3 vyhlášky obdobně ustanovení zákona o rybářství, upravující náležitosti správního rozhodnutí (§ 4 odst. 5), doručování správního rozhodnutí (§ 4 odst. 8), zaslání rozhodnutí ministerstvu (§ 4 odst. 9); není ovšem zřejmý důvod, proč má být obdobně aplikován i § 4 odst. 6 o podmínkách změny rozhodnutí o vyhlášení rybářského revíru, a nikoliv také § 4 odst. 2, odst. 3 o vyhlášení rybářského revíru či § 4 odst. 7 o zrušení rybářského revíru.

Je vhodné doplnit výklad o lov v národních parcích, národních přírodních rezervacích, přírodních rezervacích a chráněných krajinných oblastech. Tato území požívající zvýšené ochrany jsou předmětem úpravy v zákoně č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Zmíněný zákon je ve vztahu k zákonu o rybářství předpisem speciálním (*lex specialis*). Národní parky jsou zřizovány zákonem. Obecně v nich (jsou-li tam vyhlášeny rybářské revíry) není výkon rybářského práva vyloučen, ovšem podle § 21 zák. o ochraně přírody může být výkon rybářského práva v určitých částech nebo na území celého národního parku orgány ochrany přírody vyloučen. Naopak výkon rybářského práva v národních přírodních rezervacích není bez dalšího možný, neboť je vázán na souhlas orgánu ochrany přírody (§ 30 zák. o ochraně přírody). Chráněnou krajinnou oblast vyhláší podle § 26 zák. o ochraně přírody vláda svým nařízením. Omezení výkonu rybářského práva v chráněné krajinné oblasti zákon neupravuje. V přírodní rezervaci, kterou vyhláší orgán ochrany přírody, mohou být podle § 34 odst. 2 zák. o ochraně přírody a krajiny způsoby výkonu